

Naisten tanssin taitajako

Kirjoittanut Saara Tella

Istun yksin illat pitkät,
ennen mulla kihlat, sulho.
Nytpä ei näy eikä kuulu,
hävisi lumien myötä.
Aikani ikävöin paljon,
soittoa ootin, tiedotusta,
vaan en saanut vastausta.
Jä i vain aukko naulakkohon.

Missä kulta kulkenevi,
vaeltelee valtaherra?
Oma sulho, mielitetty,
kaunis poika katsannolle?
Uuden luokse lie jo mennyt,
mieli neittä vieraan seudun.
Toisenlainen kultatukka
on multa omani vienyt.

Sitä itken illan pitkän,
toisenkin mä voivottelen.
Kyyneleitä pyyhkiessä
menee päivä yksi vielä.

Sittenpä sisuni nostan,
pään kohotan pystymmäksi.
Selän suoraksi ojennan,
kaulan kaaren korskeaksi.

Lähdenpä, kun naisten tanssit
sattuivat hyvin kohalle.
Siellä soittaa kunnan orkka,
musaa kriittiseen makuuni.

Puen päälle kukkakoltun,
korkokengät jalkoihini.
Sääriin kiilto nailoneilla,
sukkanauhat röyhelöiset.

Tupeeraan tukan koholle!
Lakkaa laitan toisen kerran,
ettei kesken hurjan humpan
otsatukka lätsähtäisi.

Taksin soitan jo ovelle,
maksullisen kulkuneuvon.
Ei ole pula rahasta

Naisten tanssin taitajako

Kirjoittanut Saara Tella

kun on tyttö miestä vailla.

Maksakoon vähän tai paljon,
läjän, toisen, eurosia.
Ei lie sentit tarkan päälle,
minunkaan rahavaroissa.

Käsken: - Mennään Kellarille,
siellä vanhain vaihtohalli.

Vielä kerran peiliin katson,
ettei heti ulos ajeta.
Salin poikki ylpeästi
kuljen pöytään istumahan.

Tilaan drinkin kirjavaisen,
”sontikka ja hörsytt” siinä.
Juomaa raikasta imien
katsastelen tarjokkaita.

Liian pulska tuo on mulle,
toinen vallan pätkäpoika.
Tuolla taas on laiha tyyppi,
painija kevyen sarjan.
Mulle eikö sattuvaista
liene laisinkaan tulolla?

Nämähän on naistentanssit,
haku naisten, miesten tyrkky.
Onpa mahtava valita,
ei tarvitse nöyrä olla.

”Lähtekö neiti tanssimahan?”
joku tahtoo tiedon multa.
Eikö se osaa lukea
vai muuten sekava liekö?
No käynpähän pyrkimässä,
ensi kierteen piirtämässä,
kiiltävälle lattialle.

Ihan on partneri sopiva!
Sehän taitaakin osata
tanssia ihan hyvästi,
viedä vallan mallikkaasti,
taitaa pyytää toisellekin.

Naisten tanssin taitajako

Kirjoittanut Saara Tella

Mikä, jestas, onkaan miesi,
vie kuin kilpatanssittaja.
Ei kysele turhuuksia,
tanssii ja puhelee säästä.

Meni siinä pitkä ilta
saman kanssa pyöriessä.
Juoma väljähtyi lasissa,
”sontikan” joku varasti.

Tuli sitten loppumerkki,
päättää täytyi kuinka tehdä.
Ilta näinkö jättää kesken,
vaiko tärkeintä kysellä?
Kysynkö minä vai hänkö,
meille mennään vaiko teille?

Mutta urho pokkuroitsi,
kiitti illasta kivasta.
Lähti kai kotiaan kohti,
ei edes kyytiä luvannut,
Vaan jotakin nyrkkiin työnsi.

Siinäpä se, käyntikortti.
Näyttää firmakin olevan
tuolla uljaalla uroolla.
Numeroa kaiken moista,
tekstiä tuhoton määrä:
”Äläpäs sinä välitä,
Vilin anna neuvotella,
sulle katsomme sopivan
kodon, tarpees tyydyttävän.”

Siispä lienee markkinoija,
myyjä tyhjien kotien.
Osas' kyllä tarjotella,
taiten tälläkin torilla.
Säännöt tiesi naisten tanssin.
Jatkon päättää myöskin nainen.

- Soitanko vai enkö soita?
Kotiin painuin, kauan pohdin.
Pari, kolme päivää mietin,
sitten kännykän kohotin.
Painoin saamani numeron,
kysyin: - Onko Vili kotona?

Naisten tanssin taitajako

Kirjoittanut Saara Tella

”Isillä on tennis matsi,
unohti tämän kapulan.
Jos tahdot oman asunnon,
taikka muuttaa suuremmaksi,
käsken kyllä soittaa iskän.
Äiti on nyt laitoksella.
Mepäs saatiin uusi sisko
kahden entisen lisäksi.”

Painan kännyn hiljaiseksi.
Painun piiloon alle peiton.
Pakit ensi kerran varmat,
annan tuolle pokkaajalle.
Enkä liiku akkain haulla,
vaikka pyytäis Mister Suomi!

Oma syy, mitäpä läksin,
en kysynyt säätyänsä.
Mitä me opimme tästä?
Kysy henkilö todistus
aina tanssiin pyytäjältä,
jos on jatkot mielessäsi!